

درجه

فیلم‌هایی که به‌تازگی وارد رقابت اسکار شده‌اند

- هنرآتلاین**: در فاصله کمتر از سه هفته به پایان مهلت معرفی فیلم‌های غیرانگلیسی‌زبان به آکادمی اسکار، تعداد رقابتی این بخش در مقایسه با موعده مشابه در سال‌های گذشته کمتر است.

درحالی‌که مهلت معرفی فیلم‌ها به آکادمی علوم و هنرهای سینمایی برای رقابت در بخش فیلم بلند بین‌المللی، اول دسامبر ۲۰۲۰ (۱۱ آذر ۱۳۹۹) به پایان می‌رسد، تاکنون ۴۶ کشور نمایندگان خود را به اسکار فرستاده‌اند که در مقایسه با موعده مشابه در سال‌های گذشته، کمتر است.

بلژیک با فیلم «دختران کار» (Working Girls) به کارگردانی فردریک فونتِن و آن پائولی‌ویچ شانس خود را در جوایز اسکار ۲۰۲۱ امتحان می‌کند. «دختران کار» اولین بار در دنیا ژانویه امسال در جشنواره بین‌المللی فیلم روتردام نمایش داده شد. بلژیک تا سال گذشته ۴۴ بار در بخش فیلم بلند بین‌المللی رقابت کرده و هفت بار نامزد شده؛ اما هنوز برنده اسکار نشده‌است.

فیلم ترساک «Impetigore» ساخته جوکو انوار نماینده اندونزی در بخش فیلم بلند بین‌المللی خواهد بود. این فیلم از اکتبر ۲۰۱۹ در این کشور اکران شد و در جشنواره فیلم ساندنس ۲۰۲۰ نیز روی پرده رفت.

فیلم مستند «نامه» (The Letter) ساخته کریستوفر کینگ و مایا لکوف از سوی کنیا به آکادمی معرفی شد. فیلم داستان مردی جوان به نام کارِسا را دنبال می‌کند که به خانه روستایی مادرزیش سفر می‌کند؛ جایی که او متهم به جادوگری شده است. فیلم در جشنواره‌های مختلف ازجمله ایفدا، دوربان و ملبورن نمایش داده شده است.

روسیه «رقای عزیز» (Id Eamrads) به کارگردانی آندری کونچالوفسکی سینماگر کهنه‌کار را به اسکار فرستاد. فیلم امسال در هفتادوهفتمین جشنواره ونیز جایزه ویژه هیئت داوران بخش مسابقه بین‌الملل را برد. فیلم کونچالوفسکی امسال در جشنواره شیکاگو نیز جایزه بهترین کارگردان را گرفت.

«فقای عزیز» با بازی یولیا ویوستسکایا، ولادیسلاف کاماروف، آندری گوسف و یولیا بورووا بر مبنای اتفاقاتی واقعی در سال ۱۹۶۲ ساخته شده است؛ وقتی که اتحاد جماهیر شوروی اعتراض‌های کارگری در شهر نووورکاسک را سرکوب کرد. لیودمِلا (با بازی ویوستسکایا) یکی از اعضای حزب کمونیست محلی شهر است. او یکی از هواداران سرسخت رژیم و آرمان‌های کمونیستی است و از هر نوع اختلاف‌نظر در این زمینه بیزار است. در جریان یک اعتصاب کارگری در کارخانه برق محلی، او شاهد تیراندازی به معترضان از سوی نیروهای ارتش است که دولت برای فرونشاندن اعتراض به شهر فرستاده است. یک قتل‌عام صورت می‌گیرد که نگاه لیودمِلا به زندگی را برای همیشه تغییر می‌دهد.

«معجزه در سلول شماره ۷» (Miracle in Cell ۷.No) ساخته مهمت آدا اُتکین نماینده ترکیه در اسکار ۲۰۲۱ خواهد بود. این فیلم بازسازی فیلمی کرای به همین نام تولید ۲۰۱۳ است.

داستان درباره مردی دچار اختلال ذهنی به نام ممو (آراس بولوت اینملی) و دختر هفت‌ساله‌اش اوا است که در دوران حکومت نظامی در ترکیه در ۱۹۸۳ به شهر کاراک درای اژه زندگی می‌کنند. وقتی ممو به‌اشتباه به جرم قتل یک کودک زندانی می‌شود، او و اوا می‌کوشند همدیگر را ببینند.

«امید» (Hope) به کارگردانی ماریا سودهال نماینده نروژ در اسکار خواهد بود. این فیلم اولین بار سال گذشته در بخش دیسکاوِری جشنواره فیلم تورنتو نمایش داده شد و بعد در بخش پانوراما جشنواره فیلم برلین روی پرده رفت. فیلم در برلیناله جایزه سیب‌های اُروا ۲۰۲۰ را گرفت و جایزه سوم تماشاگران پانوراما در بخش فیلم داستانی را نیز از آن خود کرد.

لسوتو در جنوب آفریقا برای اولین‌بار در تاریخ جوایز اسکار وارد رقابت در بخش فیلم بلند بین‌المللی شد و فیلم «این یک مراسم تدفین نیست، رستاخیز است» (This Is Not a Burial, Its a Resurrection) ساخته لهوانگ جرمایا موسسه‌را به آکادمی معرفی کرد. فیلم درباره بیوه‌ای ۸۰ساله به نام مانئا است که با فراهم‌آوردن مقدمات مراسم تدفین، خود را برای مرگ و خداحافظی با امور دنیوی آماده می‌کند. هر چند سرزمین مادری‌اش قرار است به یک سد تبدیل شود و ساکنان باید از آنجا نقل مکان کنند.

«این یک مراسم تدفین نیست، رستاخیز است» در چند جشنواره بین‌المللی به نمایش در آمد و با استقبال منتقدان سینما روبه‌رو شد.

فهرست کوتاه نامزدهای بخش فیلم بین‌المللی شامل ۹ فیلم، ۲۰۱ فوریه ۲۰۲۱ (۲۱ بهمن ۱۳۹۹) اعلام می‌شود. اسامی پنج نامزد نهایی این بخش ۱۵ مارس ۲۰۲۱ (۲۵ اسفند ۱۳۹۹) همراه با نامزدهای دیگر بخش‌ها اعلام خواهد شد.

نودوسومین دوره جوایز اسکار ۲۵ آوریل ۲۰۲۱ (دوشنبه ۶ اردیبهشت ۱۴۰۰) در دالبی تیت‌ر در هالیوود، لس‌آنجلس برگزار می‌شود.

سارا آقابابایان، پایه‌ریزی انقلاب تفلیس در صنعت سرگرمی برآیند دست‌گذاشتش روی یک تقاضای برگردانه سریال‌بینان چهارگوشه جهان بود؛ این آرزو که به‌جای حسرت و انتظار هفته‌به‌هفته برای تماشای یک اپیزود سریال محبوبشان بر صفحه تلویزیون در یک دور تمام قسمت‌ها را پشت سر هم تماشا کنند. تحقق این امکان بر بستر اینترنت که سرویس استریمینگ یا وی‌اودی نامیده شد، تفلیس را از یک شرکت خرید پستی دی‌وی‌دی ساده به رسانه‌ای تبدیل کرد که امروز جزء سه غول سرگرمی دنیاست. توانمندی تفلیس در گسترش کارش از جنبه سرمایه‌گذاری در تولیدات اختصاصی و بارگذاری آن در پلتفرم خود بود؛ شیوه‌ای که تولید، توزیع و پخش را یک‌کاسه کرده و محصولش را مستقیم از تولید به مصرف‌کننده می‌رساند، سازوکاری که نقطه عطش سریال خانه پوشاری بود که عصر طلایی سریال‌های تلویزیونی را کلیل زد.

با وجود این جهش بزرگ، مرز تفاوت بین مقتضیات سریال‌سازی و فیلم‌سازی همچنان پابرجاست، گذشته از فاصله مرتبه زیبایی‌شناسی سینما که همچنان جناح هنرمندانه و نخه‌گرایش را حفظ کرده و مؤلفه بیانگری شخصی مؤلف در آن نقش دارد. ولی در حیطه سریال به مناسبت ذات پاپ و توده‌گرایی آن باج‌دهی به مخاطب نه انتخابی و اختیاری بلکه امری الزامی است که این امر به نوبه خود میزان پابیندی یک سریال به اسلوب فیلم‌نامه‌نویسی و ساخت را مذاکره‌ناپذیر کرده و به همان اندازه تحلیل و نقد یک سریال را چون بر اساس فرمول‌های امتحان‌پس‌داده تعریف شده، ساده‌تر از آثار سینمایی قرار می‌دهد.
اصالت جذب مخاطب عام در سریال‌سازی مستلزم روایت خطی یک قصه سراسرت با حفظ ریتم و تزییق مداوم گره‌های داستانی است که به‌منظور تأمین این پیش‌زمینه‌های ادیبی نویسنده (اغلب اوقات تیم نویسنندگان) باید توازن گسترش شخصیت‌ها و موقعیت‌های خوشایند را در مدت‌زمان طولانی یک سریال حفظ کنند.

مینی‌سریال گامبی وزیر، محصول تازه تفلیس نمونه مناسبی برای تشریح این سازوکاراست. عوامل جذاب مخاطب در قصه این سریال فراوان‌اند؛ پیش از همه کهن‌الگوی جوادانه اوج‌گیری یک قهرمان یکه‌توشتا، دختر تپیمی به نام بث هارنم که با استعداد نبوغ‌آمیزش در شطرنج از نوانخانه به یک سلبریتی در رسانه‌ها تبدیل می‌شود. کاراکتری که مانند تمام قهرمانان مدرن (از اولیورتوست تا هری پاتر و اسپایدرمن) تیم و

حسین کنجی، منتقد: «هنگام تصحیح طرح یکی از شاگردان، بریولف در یکی، دو جای آن اندکی دست برد و در نتیجه، طرح بی‌ارزش و مرده، ناگهان جان گرفت. یکی از هنرآموزان گفت: شما کمی در آن دست بردید و همه چیز آن عوض شده است، بریولف گفت: هنر از آنجا شروع می‌شود که – اندکی – آغاز می‌گردد».

لئون تولستوی با آوردن این روایت در کتاب هنر چیست؟ به برجسته‌ترین صفت میمیز هنر اشاره کرده‌است. درست جایی که هنر در برابر غیر هنر خود را متمایز می‌کند و به عبارت دیگر تعریف می‌شود. هنر و غیر هنر گاهی فاصله یک لب و خط باریک است، مثل کسی که بر سر مرز ایستاده است و با یک قدم ساده از کشوری به کشور دیگری می‌رود، هنرمند نسبت به غیرهنرمند گاهی مرزی این‌چنین باریک و اندک دارد. کارهای سهل اما متعنت، اندک ولی عمیق، ساده اما پرمحتوا، مثل اتفاقی که در شعر معاصر ما رخ داده است، آن‌گاه که سهراب می‌گوید: «بشت هیچستان، چتر خواهش باز است: / تا نسیم عطشی در بن برگی بدود، / زنگ باران به صدا می‌آید»، یا وقتی فروغ می‌گوید: «در کوچه باد می‌آید / این ابتدای ویرانیست». یا احمد شاملو وقتی شعر معروف بیک را با اندکی اصلاحات این‌گونه برمی‌گرداند و شعر را با تحول اساسی اما با تغییراتی اندک به هم عرضه می‌کند: «سکوت سرشار از ناگفته‌هاست، در هنر تجسمی هم همین‌را طی شده است. یعنی کاری که کامبیز درم‌بخش با چند خط ساده می‌کند و معناهای بزرگ را ذیل همان تصاویر ساده به بوم و کاغذ سفید می‌کشاند. یا کاری که پرویز تناولی می‌کند و با سه حرف ساده «هیج» ما را به پرسش‌های بزرگ و جالش‌های بنیادین دعوت می‌کند. یا کاری که محسن وزیریقدم با اثر دست‌هایش بر روی شن‌ها در یک قاب تیره و سرد انجام می‌دهد. و در آخر کاری که محمدحسین عماد با حرفه‌ها و سکون و آرامش درون آثارش و شعاع‌هایی که در دل حجم‌هایش ایجاد می‌کند، مخاطب اثرش را درگروگ می‌کند. هنر چیزی نیست جز همین تأثیرات و تغییرات اندک و ساده یا بهتر بگویم همان اندکی هایدگر، یعنی اندکی فاصله‌گرفتن با آنچه اکنون است. آنچه هست، نماد آنچه در ذهن ما قالب گرفته است محسوب شده و هر فاصله‌ای ولو اندک ولی معنادار، نماد تغییر و خلق و نشانه‌ای برای نزدیک‌شدن به هنر محسوب می‌شود. بر همین

هنر

نگاهی به مینی سریال «گامبی وزیر» محصول جدید تفلیس

شرط‌بندی روی اسب برنده

بی‌پدرو مادر است، عقده کمبود محبت با خوی ویژه توابع که جمع‌ستیز و خودپروانگزند، تمام ملزومات کسب ثرخم و سمیاتی تماشاگر را دارد و ناگفته پیداست ساخت یک سریال از زندگی چنین شخصیتی در عالم داستان‌پردازی شرط‌بندی روی اسب برنده تلقی می‌شود. به‌ویژه که گرته‌برداری این سریال از زندگی‌نامه افسانه‌وار «بابی فیشر» اسطوره شطرنج، ارزش افزوده‌ای است که جزئیاتش مخاطبان پیگیر دنیای شطرنج را به وجد خواهد آورد، پرداخت ریزبینانه‌ای که حتی به نحوه جابه‌جایی مهره‌ها در رقابت‌های حرفه‌ای دقت داشته است. هرچند در این خوانش تاریخی با وجود توجه به بسیاری از نکات ریز آن مقطع تاریخی، قهرمان اصلی زنانه ترسیم شده؛ روایت زنانه‌ای که طعم همسرایی شخصیت‌ها و موقعیت‌های خوشایند را در مدت‌زمان بازتاب مطالبه استقلال، برتری جویی و واکنشی به وضع موجود و قدرت مستقر مردانه است. به‌عبارت‌دیگر طرح یک تاریخ کاذب برای رسیدن یک زن شطرنج‌باز به قهرمانی جهان در دوران جنگ سرد، درحالی‌که در واقعیت آن زمان ده‌ها تا عرض‌اندام زنان در حوزه شطرنج فاصله بوده، از منظر فمینیستی روحیه‌بخشی و تجربه‌کردن اموری است که به شکل سنتی به مردان واگذار شده است. خوشبختانه این سویه فمینیستی در واگذار شده است. خوشبختانه این سویه فمینیستی در واگذار شده است. خوشبختانه این سویه فمینیستی در

سریال گامبی وزیر با وجود تأیید جاه‌طلبی‌ها، انتخاب‌ها،

نمی‌کردند این سریال را سروقّت ببینند چه برسد به اینکه تا حد بهترین‌ها برکشیده شود. ولی شرایط امروز موجب شده در تشریح نکات مثبتی چون استاندارد بالا که در حقیقت در مقیاس تولیدات تفلیسکس امر معمول است یا قصه‌گویی سرگرم‌کننده با زلفه‌های متمایزکننده‌ای نیست، اغراق شود و در مقابل از ضعف‌ها چشم‌پوشی شود که مهم‌ترینش عارضه عمومی سریال‌هایی است که سازندگان گوشه‌چشمی به دنباله‌سازی بر آنها داشته و نقطه‌هایی داخل داستان می‌کارند تا با گره‌افکنی امکان گسترش داستان را در آتیه به بهانه گره‌گشایی از آنها حفظ کنند. این طمع‌ورزی در صورت عدم رعایت توازن به تشّت و ازدست‌رفتن انسجام می‌انجامد و حتی سریال‌های پرسروصدایی که امید بسیاری به آنها می‌رفت مانند ونیل (محصول اچ‌بی‌او) یا تابو (محصول بی‌بی‌سی) از همین ناحیه ضربه خوردند و پایگانی شدند. البته در گامبی وزیر وضعیت بهتر است ولی

خرده‌پیرنگ‌ها در قسمت‌های پنج و شش ریتم را دچار افت کرده و در مواردی چون ماجراهای جاسوسی در شوری بدون اینکه کارکردی پیدا کنند، ایتر باقی می‌مانند تا تنها قسمت هفتم و آخر ماجرا را بیهوده فشرده کنند. اگرچه اقبال عمومی به فصل اول سریال فصل‌های بعدی را تضمین کرده اما نویسندگان گامبی وزیر جهت ادامه قصه با توجه به پایان خوش این فصل کار ساده‌ای نخواهند داشت؛ چراکه پایان فعلی پرورده چالش‌های درونی (کنارآمدن با تنهایی) و غلبه بر معضلات شخصی (اعتیاد به الکل و قرص) و چالش‌های حرفه‌ای (قهرمانی جهان) را یک‌جا بسته؛ آن‌هم در نبردی حساس برای قهرمانی جهان در برابر شطرنج‌باز روس در قلب شوروی که با مناعت طبع شکست را می‌پذیرد. درحالی‌که در کنوران جنگ سرد پشت‌پرده آهنین حکومت شوروی ورزشکاران حکم سفیران کمونیسم را داشتند که پیروزی در برابر یک حریف آمریکایی مسئله عقیدتی مرگ و زندگی بود، مسابقه نهایی می‌انوست با یک تساوی مرضی‌الطرفین تمام نشود تا هم منظر واقع‌بینانه داستان حفظ شود؛ چراکه تساوی در مسابقات شطرنج امری معمول است که حتی یک بار در این سریال رخ نمی‌دهد و چالشی هم برای فصل بعدی سریال باقی بماند. باوجود تمام این نواقض و فارغ از تبلیغات و تحسین‌های اغراق‌آمیز، چنان‌که گفته شد در بهروت این روزهای عالم سینما گامبی وزیر همین که معجون‌ی از قصه راکی و سیندرلا را با لاطفاتی مضاعف حکایت می‌کند، غنیمت است.

چشم‌انداز سینمای مستند شیلی در سینماحقیقت

- در بخش «چشم‌انداز» چهاردهمین دوره جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، منتخبی از آثار مستندسازان برجسته کشور شیلی به نمایش گذاشته می‌شود. به گزارش روابطعمومی جشنواره بین‌المللی سینماحقیقت، شیلی از کشورهای صاحب‌نام در عرصه مستندسازی است که

فیلم‌سازان مطرحی نظیر «پاتریشیو گازمن» را به

سینمای جهان معرفی کرده است. در این دوره سینماحقیقت که بخش بین‌الملل آن به صورت غیررقابتی و در قالب نمایش‌های برخط (آنلاین) برگزار می‌شود، منتخبی از بهترین آثار مستندسازان برجسته شیلیایی به نمایش درمی‌آید. شیلی کشوری واقع در قاره آمریکای جنوبی و پایتخت آن سانتیاگو است. نقشه جغرافیایی این کشور در این قاره، مانند یک نوار بلند و باریک میان رشته‌کوه‌های آن در شرق و اقیانوس آرام در غرب کشیده شده و از شمال با پرو، از شمال شرق با بولیوی و از شرق با آرژانتین هم‌مرز است. یکی از مهم‌ترین رویدادهای سیاسی شیلی و منطقه آمریکای لاتین، به اوایل دهه ۷۰ میلادی برمی‌گردد؛ زمانی که «سالوادور آلنده» در نوامبر ۱۹۷۰ در انتخابات سراسری این کشور پیروز و رئیس‌جمهور شیلی شد؛ اما با کودتای ۱۱ سپتامبر ۱۹۷۳ و حمله نیروهای ارتش به رهبری اگوستو پینوشه به کاخ ریاست‌جمهوری (پالاسیو لاموندا) کشته شد. این کودتا تأثیر شگرفی بر تاریخ این کشور و روند جنگ سرد گذاشت. امروزه کشور شیلی با توجه به رشد اقتصادی و توسعه پایدار در شاخص‌هایی مانند سرانه ملی، تجارت، اقتصاد آزاد و… یکی از باتیبات‌ترین کشورهای منطقه آمریکای لاتین به شمار می‌آید. مرکز گسترش سینمای مستند و تجربی سازمان امور سینمایی کشور، چهاردهمین دوره جشنواره بین‌المللی فیلم مستند ایران «سینماحقیقت» را به دبیری فیلم حمیدی‌مقدّم، در آذر ۱۳۹۹ و با توجه به شیوع جهانی بیماری کووید ۱۹ به‌صورت مجازی و نمایش برخط (آنلاین) برگزار خواهد کرد.

فیلم کوتاه «ناطق»، در جشنواره فالودی مجارستان پذیرفته شد

- فیلم کوتاه «ناطق» نخستین تجربه کارگردانی مهرشاد رنجبر به بخش مسابقه بیست‌وسومین جشنواره بین‌المللی فالودی کشور مجارشاد راه یافت. فیلم کوتاه «ناطق» اولین تجربه مهرشاد رنجبر به تهیه‌کنندگی مژگان رایسکان و رضا فتح‌اللهی‌پور، در اولین حضور بین‌المللی خود در بخش مسابقه بیست‌وسومین جشنواره بین‌المللی فالودی حضور می‌یابد. مریم نورا فکسن و عباس جلال‌لو بازیگران این فیلم کوتاه هستند و در خلاصه داستان فیلم آمده است: پیرزن، برای سال‌های متمادی از شوهر پیر خود مراقبت کرده است؛ اما یک اتفاق، نظم زندگی‌اش را بر هم می‌زند! از میان ۳۶۸ فیلم رسیده به جشنواره، ۵۲ فیلم از سوی هیئت انتخاب برای مسابقه در بخش‌های کوتاه داستانی، مستند، تجربی و دانشجویی بیست‌وسومین دوره این جشنواره انتخاب شده‌اند که در طول زمان جشنواره به به نمایش درخواهند آمد. فیلم کوتاه «ناطق» به کارگردانی مهرشاد رنجبر در جشنواره امسال که با موضوع «در ارتباط» برگزار می‌شود، با فیلم‌هایی از کشورهای مختلف به رقابت خواهد پرداخت. جشنواره امسال به خاطر شرایط ویژه همه‌گیری کرونا به صورت آنلاین برگزار می‌شود و برگزیدگان در روز اختتامیه ۲۱ نوامبر، اول آذر معرفی خواهند شد. پخش بین‌المللی این فیلم بر سر عهده مجید محمددوست است.

اساس باید گفت هنر حرکت از اکنون به آینده، از رکود و تکرار و بی‌معنایی، به تمایز و تفاوت و معناست.

به‌طورکلی این معنا و اندیشه که قرار است هنرمند با همان اندکی ایجاد کند، هدف و اساس کار اوست که اگر نباشد، بخش بزرگی از اثر همراه اثر نیست. مارتین هایدگر در کتاب سرآغاز کار هنری می‌گوید: «پس از آنکه در ذات کار هنری – که آرام است- اندیشه رفت، تازه می‌توان دید که در کار چه به کار است». آرامی، اندکی تفاوت با جاشنی اندیشه که هم تولستوی می‌گوید و هم هایدگر، در هنر معاصر ایران خاصه در کارهای محمدحسین عماد بیش از دیگر هنرمندان مشهود و تعین‌یافته است. در میان هنرمندان به‌ویژه هنرمندان حجم‌ساز سده اخیر شاید هیچ هنرمندی به اندازه عماد از برگویی پرهیز نداشته و به حکمت و اندیشه شرقی نزدیک نشده است. او مثل سهوردی که نور را ذات همه‌چیز می‌داند،سکوت، گویی فقدان را و ناگفتن را و طرف‌بودن را مثل گوشه‌ی برای شنیدن، ذات و جوهره کار خود می‌داند و در این میان زاویه و شعاع و خطوط ملایم و خمیده و از همه مهم‌تر انتخاب منربال چوب، برایش مهم‌ترین نشانه و دستمایه است. مانند حروف الفبا برای هر زبانی، برای اینکه به آنچه از آثار عماد درک می‌کنیم نظم دهیم، بهترین کار برش‌مردن ویژگی‌های تمایزبخش آثار اوست. ویژگی‌هایی که وقتی کنار هم قرار بگیرد،

به مناسبت روز کتاب، کتابخوانی و کتابدار

توجه به اهمیت کتاب و قصه‌خوانی در درمان کودکان مبتلا به سرطان

خدمات محک در حوزه کتاب و کتابخوانی نەتئها محدود نشود بلکه امکان ارائه آن به فرزندانمان در دیگر استان‌ها نیز فراهم شود. بر همین اساس با همراهی داوطلبان فای‌های صوتی قصه‌خوانی تولید و برای فرزندان محک ارسال می‌شود.

داوطلبان قصه‌خوانی محک چه ویژگی‌هایی دارند؟

جعفری با اشاره به شرایط مورد نیاز برای داوطلبان قصه‌خوانی ادامه داد: «بر اساس دستورالعمل کار با بیمار که توسط واحد روان‌شناسی محک طراحی شده است، داوطلبان بالای ۲۰ سال که آمادگی روحی مورد نیاز را دارند، تحت آموزش‌های لازم برای برقراری ارتباط با کودکان مبتلا به سرطان قرار می‌گیرند. مهارت این افراد باید به‌گونه‌ای باشد که در این فرایند از آسیب جسم‌خوانسی باید کتاب‌ها و ادبیات کودک و نوجوان را بشناسند و بتوانند از ارتباط و تخصصشان در راستای پیشبرد اهداف محک استفاده کنند؛ چراکه آنها نەتئها در بخش خواندن قصه بلکه در نوع چیدمان، دسته‌بندی، ترغیب کودکان و ایجاد کنجکاوی در آنها نسبت به موضوعات نقش مؤثری دارند.» ایشان در ادامه به شرایط فعالیت داوطلبان قصه‌خوانی در دوران کرونا اشاره کرد و گفت: «در حال حاضر با توجه به شیوع ویروس کرونا امکان فعالیت حضوری این داوطلبان ممکن نیست. به‌همین‌منظور داوطلبان قصه‌خوانی با